

NS-Nieuwsbulletin

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1083

16.12.2023 (134)

Michael Kühnen Politiek soldaat zijn: SA traditie en geest

Deel 6

DE NIEUWE SA (1977 - 1983)

Qua organisatiegeschiedenis stamt onze huidige nationaalsocialistische geloofsgemeenschap af van de BDNS, via de Vrienden van de NSDAP, en van de HSKG, via de NSDAP/AO - beide strengen vloeien uiteindelijk samen in de nieuwe SA, die in 1977 werd opgericht. Belangrijker dan de afleiding van de BDNS en de Freundeskreis, die alleen in Hamburg, waar de eerste SA-Sturm werd opgericht, lokale politieke betekenis heeft, is natuurlijk die van de NSDAP/AO:

Het belang van de NSDAP/AO voor de opleving van de nationaalsocialistische beweging aan het eind van de jaren '70 kan niet worden overschat! Het is geen toeval dat zij zich kon doen gelden als de meest stabiele factor in de voortdurende ups en downs van de nieuwe nazi-groeperingen en dat uit haar gelederen onze Gesinnungsgemeinschaft ontstond, waarmee voor het eerst sinds 1952 een verenigde, landelijke en krachtige nazi-beweging ontstond en overleefde! In de jaren 1970 slaagde de NSDAP/AO er onder leiding van Gerd Lauck in om alle mogelijke dwalingen te vermijden, die in feite ook door andere NS-groepen waren begaan, en om een realistisch en veelbelovend concept uit te werken voor de nationaalsocialistische vrijheidstrijd aan het einde van onze eeuw. Wat waren deze dwaalwegen die door anderen werden bewandeld?

DE PROEF VAN TACTISCHE VERANDERING: Steeds meer Duitse patriotten,

vooral van de jongere generatie, vonden hun weg terug naar het nationaalsocialisme. We hadden gezien dat de veiligheidsautoriteiten van de BRD al ongeveer 3000 nationaalsocialisten hadden erkend in 1986, VOOR de nieuwe organisatorische start - nog veel meer hielden zich schuil in andere groepen, cultiveerden hun overtuigingen alleen in de kleinste privékring en probeerden onherkenbaar te blijven. Helaas veranderde dit nauwelijks, zelfs niet na de oprichting van open nazi-groepen, die slechts een paar honderd activisten en aanhangers konden winnen, maar meestal in hun versplintering kwamen tot nauwelijks een dozijn tot hooguit honderd kameraden. Veel nationaalsocialisten bleven en blijven tot op de dag van vandaag in andere nationale groepen en camoufleren zich daar. Ze willen in stilte, in het geheim werken. Anderen geven het nationaalsocialisme gewoon een andere naam en proberen zo aan het naziverbod en de vervolging te ontsnappen. Dit alles houdt het nationaalsocialisme ook in leven, maar brengt geen vooruitgang en blijft ineffectief - een voortzetting van de steriliteit van de jaren 1960.

DE ONTBINDING VAN DE LEIDERSCULT: Een groot deel van de schuld voor de versplintering en ineffectiviteit van de nieuwe nazi-beweging in de jaren '70 werd gelegd bij de ambitie en ijdelheid van kleine "leiders" die allemaal hun onindrukwekkende verschijning afzetten tegen de titanische figuur van Adolf Hitler en voor zichzelf opeisten de beweging te willen leiden met dezelfde autoriteit en met de aanspraak op onbeperkt persoonlijk bevel! Omdat het verlangen naar een nieuwe leider in onze beweging erg groot is, niet in de laatste plaats vanwege de pijnlijke zwakte en politieke onbeduidendheid in vergelijking met de historische NSDAP en haar leider, vond elk van deze "kleine leiders" een paar toegewijde volgelingen die een overeenkomstige cultus rond hem ontstaken. En dat niet alleen - vaak propageerden deze "leiders" niet alleen het absolute bevel, maar eisten ze ook voor zichzelf het recht op om het nationaal-socialisme als idee te "interpreteren" of zelfs "verder te ontwikkelen"! Op deze manier werd niet alleen de organisatorische, maar ook de ideologische eenheid van de nog nauwelijks geconsolideerde jonge NS-beweging van de nieuwe generatie in gevaar gebracht of onmogelijk gemaakt.

DE WEG VAN HET GEWAPEND VERZET: Met het oog op de voortdurende vervolging en repressie van het nationaalsocialisme zijn het juist de beste, eerlijkste en fanatiekste jonge activisten die steeds weer in de verleiding komen om de moeizame weg van bekentenis en repressie te verlaten en zogenaamd snel succes en effect te boeken door een gewapend verzet te organiseren. In werkelijkheid - zo leert de ervaring - mislukken al zulke pogingen na een paar maanden door het veiligheidsapparaat van de FRG, integendeel: onbewust spelen zulke kameraden een duivels, pervers spel van het heersende systeem - door hen te vervolgen drijft het systeem de militanten doelbewust tot gewapend verzet, omdat het elke legale en vrije poging tot nationaalsocialistisch propagandawerk de kop

indrukt; anderzijds worden wanhopige reacties en explosies van gewapend verzet, die gegroeid zijn uit gerechtvaardigde verontwaardiging, na hun verplettering weer misbruikt voor agitatie en als voorwendsel voor de voortzetting van de speciale wetten van het naziverbod!

DE TEMPERATE POOT OM DE NSDAP OP TE STELLEN: Om de versplintering te boven te komen, om weer een bindende definitie van nationaalsocialistische ideeën en beleid mogelijk te maken, evenals concreet, veelbelovend politiek werk, vielen kameraden in de jaren '70 herhaaldelijk voor het idee om de NSDAP opnieuw op te richten, wat op zich juist was. Dit mislukte echter regelmatig vanwege de numerieke en organisatorische zwakte van de huidige NS-beweging. De heroprichting moet zorgvuldig worden voorbereid en doordacht worden uitgevoerd - een voorbarige poging tot heroprichting is schadelijk, een karikatuur en daarmee een belediging voor de partij van de Führer!

De NSDAP/AO ontsnapte aan al deze politieke impasses:

Ze camoufleerde zichzelf niet, zoals de nationaalsocialisten deden in de NPD en andere nationale conservatieve verenigingen en probeerden te doen in het kader van het Fascistische Front en de Volks Socialistische Beweging, maar organiseerde zichzelf als een duidelijk nationaalsocialistische beweging.

Het riep geen nieuwe "leider" uit, zoals de Roederbeweging in het bijzonder deed, noch eiste het het recht op om de nationaalsocialistische idee te veranderen, te ontwikkelen of zelfs te vervalsen. In plaats van een nieuwe FÜHRER te gehoorzamen, leerde ze de nationaalsocialisten de leiderschapstaak van de PARTEI te erkennen.

Het riep niet op tot gewapend verzet, zoals het Europees Bevrijdingsfront en zelfs de NSKG hadden gedaan, maar ontwikkelde het concept van de "propagandistische ondergrondse".

En tenslotte pretendeerde het niet de nieuwe NSDAP te zijn, zoals groepen nationaal-socialisten steeds weer zonder succes deden in 1970, 1976 en 1979, maar stelde het zich tevreden met de praktische organisatorische taken van het voorbereiden en bevorderen van de nieuwe stichting van de NSDAP als haar buitenlandse en structurele organisatie. Deze manier van werken en realistische inschatting van de mogelijkheden en kansen van nationaalsocialistisch organisatorisch werk wonnen voor de NSDAP/AO die nationaalsocialisten die geen genoegen wilden nemen met politieke zelfbevrediging en nazi-spelletjes, maar op zoek waren naar een duidelijk en overtuigend concept. Het radicalisme en de trouw aan de historische stijl van de NSDAP wonnen echter ook veel van die ongeorganiseerde, revolutionair ingestelde jongeren voor het AO die in het nationaalsocialisme eenvoudigweg de scherpste en meest genadeloze

oorlogsverklaring aan het burgerlijke systeem herkenden.

Zo werd de NSDAP/AO aan het eind van de jaren zeventig de sterkste NS-groep in de nieuwe beweging. En zo trok het ook de meest radicale en consequente militanten aan die, afkomstig van JN en WJ, hun weg vonden naar de gelederen van de NSDAP/AO. Veel van deze militanten namen er echter geen genoegen mee zich in kleine cellen te organiseren volgens de werkrichtlijnen van de NSDAP/AO, die hen verbood contact met elkaar te zoeken en hen beperkte tot nachtelijke, illegale propaganda-acties. Hoewel deze tactiek om veiligheidsredenen gerechtvaardigd was, was het niet genoeg voor het activisme en gemeenschapsgevoel van de jonge militanten. De eerste die dit begreep was "Armin", toenmalig coördinator van de NSDAP/AO in het federale gebied, in 1976. Hij kwam uit een fanatiek nationaalsocialistisch gezin, zijn vader was een SA-leider, hij was zelf als zesjarige al actief geweest in de HJ tijdens de gevechtsperiode, vandaar dat hij drager was van het Gouden Ereteken van de HJ. En hij ontwikkelde de eis om een uniforme en strak georganiseerde troep politieke soldaten te vormen uit de meest actieve strijders van de NSDAP/AO, ondanks alle veiligheidszorgen in de ondergrondse - een SA van de NSDAP/AO. Hoewel hij al sinds 1976 landelijke propaganda-offensieven van de NSDAP/AO had laten uitvoeren, was een echte organisatie nog niet geboren.

Dit gebeurde zowel toevallig als uiteindelijk door het lot, in maart 1977 ter gelegenheid van een nationaal partijcongres van de NPD in Hannover. De avond ervoor had een centrale JN demonstratie plaatsgevonden, die in de schemering zou eindigen met een fakkeltocht. Toen de demonstranten zich tot een processie begonnen te vormen, klonk er plotseling een stem vanuit de duisternis: "AO naar achteren!" Alle kameraden die tot dan toe hun trouw aan de NSDAP/AO in afzondering hadden verklaard, zonder het van elkaar te weten, gingen achteraan in de rij staan en beseften plotseling dat ze meer dan een derde van de totale sterkte vormden. Het was een fascinerende ervaring om in kleine groepjes uit het isolement te breken en met slechts een paar kameraden een einde te maken aan het gevoel alleen tegenover iedereen te staan. Dat weekend, onder de indruk van deze ervaring en na een gesprek met "Armin", die me de strategie en tactiek van de AO uitlegde, sloot ik me aan bij de NSDAP/AO van de Vrienden van de NSDAP en kreeg ik de opdracht om een SA-storm op te bouwen in Hamburg!

Een paar weken later - op 8 mei 1977 - richtte ik samen met twee andere kameraden de eerste SA-formatie van na de oorlog op, de "SA Storm Hamburg 8 May".

Het zou beslissend blijken voor de geschiedenis van onze gemeenschap dat we ondergronds samenkwamen en zo vanaf het begin een illegale organisatie creëerden. Het was pas door de oprichting van het Aktie Front van Nationaal

Socialisten (ANS) als een vooruitgeschoven organisatie in november 1977 dat we, tenminste gedeeltelijk, uit de illegaliteit kwamen. Samen met onze levenshouding als politieke soldaten in de traditie van de SA, was het deze ondergrondse geboorte die vanaf het begin elke angst voor vervolging en verbanning wegnam, die alle nationale groepen decennialang had verlamd en zo ons succes verzekerde!

Toen we in december 1983 verboden werden, veranderde er niets voor ons. We bleven gewoon bij elkaar en begonnen nieuwe organisatievormen te vormen!

Onze Hamburgse SA-storm was ook de eerste in de naoorlogse periode die zijn betrokkenheid bij de geest van de SA duidelijk formuleerde, wat tot uitdrukking kwam in de "10 geboden van de politieke soldaat", gepubliceerd in het eerste nummer van ons maandelijks ondergrondse tijdschrift "DER STURM - SA-Kampfblatt für Hamburg und Umgebung" in juni 1977. In hetzelfde jaar nam ook de van ons onafhankelijke Frankfurter "Kampfgruppe Großdeutschland" (KGD) de 10 Geboden als bindend voor zichzelf aan - en in januari 1983, na de fusie van de ANS met de "National Activisten" en de daaropvolgende landelijke doorbraak, werden ze uiteindelijk verplicht voor onze hele denkgemeenschap overal in Duitsland!

De SA van de NSDAP/AO bereidde zich snel voor. Na Hamburg werden ook SA-stormen gevormd in Hannover, Braunschweig, Noordrijn-Westfalen en uiteindelijk zelfs in München - in december 1977 werd op een Führerthing in Hessen een stafleiding van de SA gevormd en werd "Armin" benoemd tot stafchef. In april 1978 verscheen het eerste naoorlogse nummer van de Völkischer Beobachter - uitgegeven door de stafleiding van de SA als erkenning van de leidende rol van de partijleiding van de NSDAP/AO. En toch, in de revolutionaire praktijk zou de rechtvaardiging van de waarschuwing van de NSDAP/AO-leiding tegen een strakke ondergrondse consolidatie en de vorming van een ondergronds centrum in het bezette gebied van het Reich duidelijk worden.

Al in september 1977 werd de Hamburgse SA-storm ontmaskerd en het ondergrondse werk, dat ondanks toenemende verliezen door vervolging en gevangenschap consequent werd uitgevoerd, mislukte uiteindelijk eind 1979 met de arrestatie van de SA-stafchef "Armin", die uiteindelijk zelfs een afglijden naar gewapend verzet niet wist tegen te gaan, bij het instorten van zijn werk in de gevangenis instortte en tegen zichzelf en alle anderen begon te tieren en zich volledig afzonderde. Dit is de reden waarom ik de naam van die man, die als mens uiteindelijk faalde, als stafchef van de SA met de codenaam "Armin" niet wil noemen, maar die voor een bepaald deel van onze vrijheidsstrijd een grote betekenis en een onvergankelijke verdienste verwierf.

De Hamburgse SA-storm werd natuurlijk slechts ten dele meegetrokken in de

ineenstorting van de SA van de NSDAP/AO, want onder mijn leiding beperkte de SA zich allang niet meer tot ondergronds werk, maar legde zich sinds de oprichting van de ANS in november 1977 steeds meer toe op legaal, publiek propagandawerk.

In de daaropvolgende moeilijke jaren tot januari 1983 werd de SNE ook geconfronteerd met alle reeds beschreven dwalingen, die zowel binnen als buiten onze gelederen als verleidingen werden gebracht voor de in onze gelederen georganiseerde nationaalsocialisten. De oorsprong van onze troepen uit de NSDAP/AO en de toewijding aan haar concept stelden de SNE echter in staat om te overleven, ondanks verliezen en ernstige problemen en crises. Met de oriëntatie op openbaar propagandawerk rezen er echter talloze vragen en problemen waarop het NSDAP/AO-concept, dat gericht was op puur ondergronds werk, niet langer een antwoord bood. In deze moeilijke tijden vormde onze gemeenschap uiteindelijk een duidelijke opvatting over de behoeften en vormen van openbare propaganda en organisatorisch werk door nationaalsocialisten in de traditie en geest van de SA, die veel verder ging dan de opvatting van de NSDAP/AO, maar deze niet tegensprak, maar op een zinvolle manier aanvulde. Het resultaat van dit rijpingsproces van onze troepen werd geformuleerd in de organisatieorder van de ANS/NA van maart 1983:

"De ANS/NA ziet zichzelf als de juridische arm van de nationaalsocialistische beweging van de nieuwe generatie in de traditie van de SA en strijdt politiek voor de opheffing van het NS-verbod. Zij zet zich in voor de kern en de betekenis van het 25-puntenprogramma van de NSDAP van 24 februari 1920, verwerpt geweld voor de uitvoering van politieke doelen en streeft ernaar te werken binnen het kader van bestaande wetten. De ANS/NA zal zich opheffen zodra de heroprichting van de NSDAP als legale partij in Duitsland weer mogelijk is en zal dan haar kaderleden ter beschikking stellen!"

Zo had de nieuwe SA eindelijk zijn organisatorische concept, zijn stijl en zijn levenshouding gevonden en kon nu vastberaden aan het werk gaan. De doorbraak van 1983 bewees het gelijk: al in de zomer van datzelfde jaar was de organisatorische basis zo verbreed dat de oprichting van een verkiezingspartij onder de naam "Aktion Ausländerückführung - Volksbewegung gegen Überfremdung und Umweltzerstörung" (AAR) mogelijk werd. Hiermee was onze gemeenschap in principe haar beperking als SA al ontgroeid en had ze de volgende stap gezet naar de opbouw van een nationaalsocialistische PARTEI (over het verschil en de verhouding tussen partij en SA verwijs ik ter herinnering nogmaals naar de eerste twee hoofdstukken van dit schrijven). Aan het eind van het jaar waren enkele honderden politieke soldaten georganiseerd in de gelederen van de ANS/NA in 36 kameraden en negen deelstaten. Maar voor het zover was, moest onze gemeenschap nog een gevaarlijke crisis overwinnen - de confrontatie met een

opkomende SS-vleugel binnen de troepen!

Er bestaan veel misverstanden over de houding van onze gemeenschap ten opzichte van de SS: Wij staan niet zonder meer vijandig tegenover de SS; in het begin, zoals beschreven, hebben we de traditie en de geest van de SA alleen maar positief benaderd, zonder dit in verband te brengen met een oorlogsverklaring aan de traditie en de geest van de SS, die oorspronkelijk alleen maar een verder geïntensiveerde levenshouding van het politieke soldatenleven belichaamde. Toegegeven, onze betrokkenheid bij de SA bracht ook een weloverwogen en kritische beoordeling van de tragedie van 30 juni 1934 met zich mee, en al in het tweede naoorlogse nummer van de Völkischer Beobachter, in de herfst van 1978, kondigde de stafleiding van de SA namens de NSDAP/AO de rehabilitatie van Ernst Röhm en zijn erkenning als groot nationaalsocialistisch revolutionair aan. Dit betekende echter geen front tegen de SS, maar alleen een intensievere afwijzing van de reactie.

Onze kritische houding ten opzichte van de SS begon pas in de zomer van 1983, toen we moesten constateren dat een organisatiebeschadigende groep rond het toenmalige lid van de ANS/NA-organisatieleiding, Arnd-Heinz Marx, zich steeds harder en afwijzend opstelde tegenover de traditie en geest van de SA en zich juist steeds meer identificeerde met de historische SS - en juist NIET met de SS, Juist NIET met de SS, voor zover die dezelfde idealen en opvattingen belichaamde als de SA, maar wel met de partijvijandige traditie van de SS, die qua ideologie neerkwam op een dogmatische ontaarding, qua organisatie op een verzelfstandiging en qua levenshouding op een arrogante, niet-confessionele claim om over de beweging te heersen. In de herfst van 1983 bereikte de sluipende crisis haar hoogtepunt toen Marx, tegen mijn orders in, kameraden uit de comradeships van Frankfurt en Hanau in ZIJN PERSOON liet beëdigden.

Het was niet alleen onverdraaglijk binnen de organisatie dat de nummer 3 van de beweging hiermee, zonder rekening te houden met de andere twee leden van de organisatieleiding, een eed van trouw aan zijn persoon aflegde - het was ook ideologisch onverdraaglijk, omdat sinds de dood van de leider niemand meer het recht heeft zijn persoon met de partij te identificeren en ondergeschiktheid aan de persoon in plaats van aan de partij te eisen. Deze provocerende aanspraak op arbitraire heerschappij over de beweging, in plaats van te werken en te strijden als een leidende kameraad in en voor de gemeenschap, zoals we eisten in de traditie van de SA, en de rechtvaardiging van deze aanval op ons zelfbeeld en onze organisatie met een terugblik op de historische SS, die al snel gevolgd werd door deels insinuerende, deels dreigende toespelingen op 30 juni, leidde ertoe dat we niet alleen de groep rond Marx buitensloten, maar nu ook publiekelijk onze houding ten opzichte

van de historische SS verduidelikten op de manier die beschreven is in hoofdstuk 6.

Toen Marx zijn strijd tegen de beweging en tegen de splijting ervan niet staakte, maar zelfs intensiverde door persoonlijke moordpogingen op leidende kameraden van onze gemeenschap en door intriges, moesten we hem en zijn volgelingen verbannen en tot partijplaag uitroepen. Hiermee samenhangend werd 30 juni uitgeroepen tot "Dag van de Strijd tegen de Reactie", die sinds 1984 elk jaar gevierd wordt, als verzet tegen die tendensen die schadelijk zijn voor de partij en die objectief gezien de reactie dienen. Ook al is Marx vandaag de dag gezonken in de afgrond van volledige irrelevantie, waakzaamheid blijft geboden tegen die tendensen die hij belichaamde en waarmee hij onze beweging wilde vernietigen. Dit verklaart onze kritische houding tegenover de historische SS, waarnaar hij verwees in zijn partijbeschadigende machinaties, zonder dat we daarom alles wat met de SS te maken heeft in het algemeen veroordelen of blind zijn voor alle grote en voorbeeldige dingen die SS-kameraden en vooral Waffen SS-kameraden hebben bereikt en die we zeker opnemen in ons begrip van traditie!

Met de verbanning van Marx uit onze gemeenschap in de herfst van 1983 was de crisis grotendeels opgelost en werd de basishouding van kameraadschap in leiderschap en volgelingen hersteld.

Eind 1983 konden we met trots zeggen dat er voor het eerst sinds 1952 weer een functionerende, landelijke, verenigde nationaalsocialistische beweging was. Deze omvatte toen al niet alleen de nieuwe SA - belichaamd in de kameraden van de Nationale Activisten en het kader van de ANS - maar ook, onder leiding van de voormalige SRP-activist Ridderkruis-houder Otto Riehs, een "Vriendenkring van de Duitse Politiek", die onze aanhangers van de oudere generatie, een bedrijfsorganisatie en een meisjesvereniging organiseerde. Organisatorisch onafhankelijk, maar politiek onder leiding van mijn plaatsvervanger Thomas Brehl, was er ook de verkiezingspartij AAR. De SA was al een echte, kleine maar actieve volksbeweging geworden, ook al hadden de politieke soldaten numeriek en politiek duidelijk de overhand. Zo werd tegen het einde van 1983 besloten dat de ANS/NA zich het komende jaar meer op de achtergrond moest houden om haar kaders te consolideren en op te leiden, terwijl de politieke nadruk moest komen te liggen op de uitbouw van de AAR en de vertakkingen van onze beweging, die nu praktisch DE nationaalsocialistische beweging bij uitstek was geworden!

Maar op 7 december 1983 werden de ANS/NA met haar onderafdelingen en de AAR verboden door het systeem van Bonn. De geschiedenis van de nieuwe

SA, ons Actie Front van Nationaal Socialisten, eindigde dus in zijn vorige vorm - de strijd verschoof naar een NIEUW FRONT!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFBAUGEMEINSCHAFT

Der Kampf geht weiter !

Seitlang haben nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 in der nationalsozialistischen Bewegung wieder die ja immer in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

„Militärisch von Deutschland, Völkern, Vorfahren und Vorfahren haben nicht angetastet, das kann die gesamte Welt wissen, heißt gefühles Führer Adolf Hitler zu stehen.“

Alle Nationalsozialisten sind wichtiger, Völker- und Rassenmenschen werden Schicksal an Schicksal im Kampf um die Erhaltung unserer Völker.

Die Bewegung ist zwar wieder geworden, aber die Größe des hochbegabten Völkers ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die vorerwähnte Gegen ist also dabei, das Volkstum - gegen alle Völker (V) - zu begeben. Seine Mittel sind Erziehung, Überführung und Rassenreinigung.

Ob "Hitler" oder "Hitler", ob in Wahrheit oder in Heuschrecke, ob mit Propagandaarbeit, bewaffnet oder mit einem Schicksalsschiff, andere Art, jeder Nationalsozialist hat seine Pflicht!

Heil Hitler!
Gottfried Loeb

NS-Nieuwsbulletin
www.nsdapao.org

11005 19.06.2022 (137)

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Front Report
Interview met Molly

Deel drie

NSK: Uw huidige projecten zijn duidelijk, filosofisch en kunstgerelateerd.

Geef uw mening te geven over de impact van dergelijke onderwerpen in de politiek.

Molly: Ik probeer nog steeds de fotograferen bij te werken, maar ik heb me vooral geconcentreerd op Adolf Hitler en het Leger van de Mensheid (www.movingthement.com/truth.htm). Ik ben nu bij 21 pagina's, en ik heb nog zoveel meer te doen. Het bestuurders van WVO II is een absoluut mijnenveld van informatie. Je zoekt informatie over één ding en vindt nog twee dingen om te onderzoeken. Het voelt een beetje aan alsof je een archeoloog bent, die het begraven verleden opgraft. Een verleden dat men liever niet aan het licht wil brengen. We kun-

the **NEW ORDER**

Number 174 (174) Printed 174 April 26, 2017 (174)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware citizens and racial kinmen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education. Whether "legal" or "illegal", whether in election halls or street battles, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind every National Socialist must do his duty!

Heil Hitler!
Gottfried Loeb

De NSDAP/AO is de grootste ter wereld Nationaalsocialistische propagandaleverancier!

Gedrukte en online tijdschriften in vele talen

Honderden boeken in vele talen

Honderden websites in vele talen

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

- SS Defender against Bolshevism by Reichsführer SS Heinrich Himmler
- The Poisonous Mushroom by Julius Streicher
- Hitler in Italy by Heinrich Hoffmann
- SS Viewpoint - Vol. 9 Wife and Family
- The Sins of High Finance by Theodor Fritsch
- Luftwaffe War Art by Hermann Goring

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org

Contact us to find out how YOU can help!